

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi M.J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
VII AGa 773/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 15 września 2025 r.,

odrzuca skargę.

[AP]

UZASADNIENIE

M.J. działając przez profesjonalnego pełnomocnika pismem z dnia 18 lutego 2023 roku, które wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w Warszawie w dniu 28 listopada 2024 roku, wniósł skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed ww. Sądem pod sygn. VII AGa 773/22, żądając stwierdzenia przewlekłości, oraz zasądzenia 6000 zł.

W obszernym uzasadnieniu skargi przywołał liczne wyroki sądów krajowych i międzynarodowych, jednakże w odniesieniu do zarzutu przewlekłości wskazał jedynie, że strona złożyła szereg pism procesowych zawierających wnioski, którym nie nadano biegu kwestionując skuteczność dokonanego doręczenia. Podniósł, że jego wniosek o wyłączenie oddalony został postanowieniem z dnia 7 listopada 2022 roku. Kolejny wniosek został nietrafnie odrzucony postanowieniem z dnia 27 stycznia 2023 roku. Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2022 roku. odmówiono

wyłaczenia w sprawie o sygn. VII AGO 699/22. Wskazał, że kolejny jego wniosek został bezpodstawnie odrzucony postanowieniem z dnia 11 stycznia 2022 roku. Następnie postanowieniem z dnia 27 stycznia 2023 roku. odrzucono wniosek o uzasadnienie postanowienia z dnia 7 listopada 2022 roku. Postanowieniem z dnia 27 lutego 2023 roku ponownie odrzucono jego wniosek o uzasadnienie postanowienia. Pismem z dnia 20 marca 2023 roku. skarżący wniósł o uzasadnienie postanowienia. Pismami z dnia 4 kwietnia 2023 roku. I z dnia 15 kwietnia 2023 roku wniósł o wyłączenie w trybie art. 49 KPC. Postanowieniem z dnia 22 września 2023 roku rozpoznano wniosek o wyłączenie. Kolejny wniosek o wyłączenie został złożony w dniu 15 czerwca 2023 roku, który ocenie skarżącego, został nietrafnie odrzucony. Wskazał, że pismem z dnia 29 października 2023 roku wniósł o uzasadnienie postanowienia, który nie został rozpoznany. W treści pisma znalazły się też obszerne komentarze do wyroków Trybunału Konstytucyjnego, analiza przepisów Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, wniosek o wyłączenie kilkunastu sędziów Sądu Najwyższego, wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych czy powołanie przepisów wspólnotowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W myśl dyspozycji art. 6 ust. 1-3 u.s.p.p., każdorazowa skarga na przewlekłość postępowania musi spełniać określone wymogi przewidziane dla pisma procesowego, w tym obligatoryjnie winna zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, jak również przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Należy podkreślić, że jest to wymóg bezwzględny w świetle w/w ustawy. Ponadto, skarga może zawierać żądanie wydania sądowi rozpoznającemu sprawę albo prokuratorowi prowadzącemu lub nadzorującemu postępowania przygotowawcze zlecenie podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności oraz zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej, co kwalifikowane jest jako wymóg fakultatywny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, że skarga podlega rozpoznaniu, o ile spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. Oznacza to, że skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskazać musi, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 września 2022 r., I NSP 290/22; z 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21; z 10 czerwca 2020 r., I NSP 49/20; z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07; z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło, według strony, do przewlekłości, na czym ona polegała, tzn. jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 lipca 2020 r., I NSP 93/20; z 1 marca 2022 r., I NSP 31/22). Bez wskazania powyższych okoliczności sąd nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 grudnia 2020 r., I NSP 162/20; z 19 stycznia 2022 r. I NSP 264/21).

W niniejszej sprawie powyższy wymóg nie został dochowany. Nie zostały wymienione uchybienia ani wadliwości po stronie Sądu Apelacyjnego, które spowodowały naruszenie prawa skarżącego do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Ich brak musi zatem zostać uznany za niedochowanie

wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. Pismo skarżącego nie zawiera właściwego uzasadnienia, co sprawia, że Sąd Najwyższy pozbawiony jest możliwości merytorycznego rozpoznania wniesionej skargi. Skarżący nie zawarł również w swoim piśmie okoliczności uzasadniających żądanie zasądzenia kwoty w wysokości 6000 zł.

Jednocześnie Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że niezadowolenie strony z rozstrzygnięć sądu, nie jest podstawą do złożenia skargi na przewlekłość postępowania. Skarżący skorzystał z instytucji do tego nie przeznaczonej, błędnie interpretując zarówno treść, jak i cel stawy z dnia 17 czerwca 2004 roku. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p. skargę jako niespełniającą wymagań formalnych należało odrzucić bez wzywania do uzupełnienia braków.

[AP]

[r.g.]